

خطبه ای از کتاب افسسیان فصل 2 ایه 4-10

4 اما خدا آن قدر در رحمت و بخشایش ثروتمند و در محبتش نسبت به ما کریم است که 5 اگرچه به علت خطاهای خود مرده بودیم، ما را با مسیح زنده گردانید. (از راه فیض خداست که شما نجات یافته‌اید.) 6 و به خاطر اتحادی که با مسیح داریم، ما را سرافراز فرمود و در قلمرو

آسمانی با مسیح نشانید. 7 تا ثروت عظیم و بی‌قیاس فیض خود را، با مهربانی نسبت به ما، در عیسی مسیح در زمانهای آینده نمایان سازد. 8 زیرا به سبب فیض خداست که شما از راه ایمان نجات یافته‌اید و این کار شما نیست بلکه بخشش خداست. 9 این نجات، نتیجه کارهای شما نیست، پس هیچ دلیلی وجود ندارد که کسی به خود ببالد. 10 زیرا ما ساخته دست او هستیم و خدا ما را در مسیح عیسی از نو آفریده است تا آن کارهای نیکویی را که او قبلاً برای ما مقدر فرمود که انجام دهیم، بجا آوریم.

ما بدین گونه در هر روز از سال تحویل این سرود را می‌خوانیم. "من از بهشت بر روی زمین خواهم آمد". ما امروز هم در اواسط سال کلیسایی این سرود را که از آسمان می‌آید دوباره می‌خوانیم. این سرودی است از پولس رسول که درباره هدیه ای از بهشت که در زندگی ما وجود دارد می‌باشد. حال این همه انرژی چگونه پدیدار می‌شود که مایی که بر روی زمین هستیم برای بهشتی که در آسمان ها است سرود می‌خوانیم؟ حالا از آن مهم تر که ما چگونه می‌توانیم بهشت آسمان ها را در اینجا تجربه کنیم؟ وقتی که ما بخواهیم یک سرود خوبی در زمانه خودمان بخوانیم، می‌بینیم که سرودهای زیادی در وصف بهشت وجود دارد. و محتوای همه آنها یک زندگی سخاوتمندانه ابدی در همین دنیا می‌باشد که همه برای خودشان ارزش می‌کنند. و وقتی که کسی در اینجا دوره خاص و زیبایی را تجربه می‌کند به این معنا می‌باشد که او در بهشت قرار دارد. ولی در طرفی دیگر ما با یک دندان درد معمولی به این پی می‌بریم که ما در بهشت قرار نداریم. و حتی می‌توانیم از چیزهای خیلی بدی از دنیای خودمان صحبت کنیم که بیشتر به یک جهنم شبیه می‌ماند. خیلی از دردهای زیادی که در درون ما قرار دارد سنگین تر از دردهای بیرونی ما هستند. و از این نکته این را می‌توان متوجه شد که ما انسان ها هنوز به آن ادم هایی که خدا می‌خواهد تبدیل نشده ایم. پولس در کتاب رومیان می‌گوید: کاری که من انجام می‌دهم از میل من نمی‌باشد بلکه از روی تنفر من به دیگران می‌باشد من یک انسان نا اهلی هستم. او همچنین در کتاب رومیان فصل 7 ایه 15 و 24 شکایاتی در این باره با خود دارد.

این پولس چطور می‌توانسته از بهشت اینگونه آواز بخواند؟ بطوری که انگار ما در بهشت با عیسی مسیح همجوار هستیم. ما اینجا با یک راز و رمز بزرگی در دین مسیحیت برخورد می‌کنیم. پولس در برابر اشخاص بسیار باخدایی که می‌گویند ما الان

در بهشت قرار داریم می گوید " نه ما از این افراد در مسیحیت نداریم" ما فقط در اینجا یک پیش پرداختی از روح القدس برای خودمان داریم. (افسیان 1و14) هدایای گرانبهای روح القدس هنوز برای ما انسان ها به انتها نرسیده است. من از این میترسم که در این دنیای امروزی خطری دیگری ما انسان ها را تهدید کند و ما را به راه اشتباهی بزرگ ببرد. که ان هم ما انسان ها طعم اصلی بهشت را از یاد برده باشیم. بخاطر همین ما در این باره و برای فهمیدن طعم بهشت ، دید ما فقط به لذت های دنیوی معطوف می باشد. چیزهای که ما فقط می توانیم آنها را ببینیم ، بنوشیم ، بخوریم و حس بکنیم . ترس من بیشتر برای این است که این حس بیشتر از این فراتر برود. مثل حقوق بازنشستگی ، دستمزد کار ، حق اقامت و یا چه کسی جام ملت های اروپا را خواهد برد... همه اینها چیزهایی هستند که مردم در تب آنها دارند می سوزند. ولی نه ، پولس قصد دارد که ما را با مقوله سومی آشنا سازد. این مقوله نه مثل تفکر ان ادم های با ایمان است که بهشت را در روی زمین یافته اند و نه شبیه عقیده ان دسته از انسان هایی است که بهشت را به کل در این دنیا فراموش کرده اند. ان بهشت از همینجا شروع می شود و ان زندگی ما است که در عیسی مخفی شده است. پولس در کولسیان 3و3 نیز به گونه ای دیگر این موضوع را تعریف می کند. هر چیزی که ما از ایمان نامه مسیحی داریم ، همه به جمله " هنوز زمان موعود نرسیده " اشاره می کند. و همه آنها در عیسی پنهان می گردند. ولی همه اینها یک معنی واقعی پیدا می کند وقتی که ما چه منظوری از این جمله هنوز نه داشته باشیم. وقتی که عیسی برای ما فقط یک چیز یادآور باشد و یا یک مسئله خاطره اور ، دیگر ما درباره بهشت صحبت نمی کنیم بلکه ما درباره بهشتی که خودمان ان را ساخته ایم صحبت می کنیم. و همچنین وقتی که ما بخواهیم امروزه در کلیساها عیسی مسیح حقیقی را با افکار خودمان بروز بکنیم و یا ایده های خودمان را بجای دستورات او در کلیسا بنشانیم و یا قوانین کلیسا را باب دل خودمان بکنیم ما در انجا در راه اشتباهی قرار گرفته ایم. ما در انجا دیگر از عیسی مسیح صحبت نمی کنیم بلکه از خودمان حرف می زنیم. نه ، ما به ایده ها و شاخصه های خودهاها نه انسانی اعتقادی نداریم بلکه ما به عیسی رستاخیز کرده زنده ایمان داریم. ما به این ایمان داریم که همان عیسی ای که رستاخیز کرده بود ، امروز هم نیز زنده است و زندگی می کند. و نه فقط در افکار ما بلکه در میان و در قلب ما وجود دارد. او چنان با ما در نزدیکی است که پولس این رابطه نزدیک را همانند رابطه زناشویی تشبیه کرده است. (افسیان 23و5) همانطوری که یک مرد و زن در زندگی یکی می شوند عیسی نیز با اعضای اجتماع اش یکپارچه می گردد. به محضی که ما در عیسی هستیم زندگی ما تازه می گردد و ما در عیسی قرار می گیریم و در بهشت با او هستیم. و به همین خاطر ما مسیحیان از همین جا از بهشت موعود سرودهای زیبا می خوانیم.

در اینجا امکان دارد این اتفاق بیافتد که ما دوست داشته باشیم این راه را تا بهشت به طریقه اشتباهی کوتاه بکنیم. ممکن هست این پیش بیاید که ما چون از طرف عیسی غسل تعمید گرفته ایم و دیگر نجات پیدا کرده ایم بنابراین ما دیگر حتما در بهشت خواهیم بود. این موضوعی است که خیلی از گناهکاران با ان دست و پنجه نرم می کنند که به این عقیده اند که در اخر خدا گناهان ایشان را برای انها نادیده خواهد گرفت. نخیر ، راه بهشت از اینجا به همین راحتی ها هم نمی باشد. بخاطر همین ما بین بهشت و جهنم این جملات پیش می آیند:

8. زیرا به سبب فیض خداست که شما از راه ایمان نجات یافته اید و این کار شما نیست بلکه بخشش خداست 9. این نجات، نتیجه کارهای شما نیست، پس هیچ دلیلی وجود ندارد که کسی به خود ببالد .

سرودن درباره بهشت کار خیلی راحتی نمی تواند باشد. بلکه دلیل اش این می باشد که خداوند از روی بخشندگی زیادش ما را انتخاب کرده است تا نجات یابیم. و همچنین او از روی محبت زیادش و بخاطر کاری که عیسی انجام داد ما را نیز همیشه زنده نگه می دارد. بدون عیسی ما به مرگ و جهنم راه پیدا می کنیم. ولی عیسی از روی برکت زیادش خودش را مابین ما و خدا قرار داد. چیزهایی که مابین ما و عیسی قرار دارد همه آنها برکت و بخشش می باشد که انسان از دیدن همه آنها فقط می تواند همیشه حیرت زده شوند. و از همین جا پولس شروع به سرابیدن او از در کتاب افسسیان می نماید. امید مسیحی که در بهشت است چیز جدایی است از همه امیدهای یک فرهنگ جدید امروزی که ما انها را در زندگی خودمان تجربه کرده ایم. امید مسیحی در تعجبات ما مسیحیان که در قلبمان اتفاق می افتد نمی باشد بلکه ان در خود خدا و کارهایی که او برای ما انجام می دهد خلاصه می شود.

کسی که از این محبت و برکت و بخشش خداوند آگاهی دارد حتما این اوازا را خواهد خواند. این ادم ها ننتنها فقط اوازه‌های بهشتی می خوانند بلکه می توانند یک نشانه ای از بهشت موعود نیز باشند. این همان روشی است که عیسی در ان زمان ها زندگی می کرده است و این را برای ما خواسته بود. عیسی به روی زمین امد و محبت خودش را به همه ارزانی کرد. و عیسی هم همین را می خواهد که ما نیز همین گونه امروزه زندگی کنیم. وقتی که ما توسط روح القدس لمس شده باشیم پاهای ما نیز به حرکت در خواهند امد. و حتی در همین دنیا و در کتاب افسسیان خدا برای ما این راه را امده کرده است که ما به این راه برگردیم. و در هر لحظه و هر قدم عیسی با ما می باشد. راهی که قرار است ما مسیحیان ان را انتخاب کنیم اغلب ما در این راه به اشتباه، اعمالی را انجام داده ایم. ما از روی نادانی اعمالی را انجام داده ایم که دیگر کسی نمی تواند باور کند که ما از بهشت حقیقی خیر داریم. ولی باز هم ما نباید بخاطر همین خودمان را از چشمان دیگران بصورت غمناکی پنهان بکنیم. چرا که ما خوب می دانیم که خداوند برای ما راه خیلی خوبی را آماده کرده است. قبل از اینکه خدا دلیلی برای افرینش زمین داشته باشد او برای ما این راههای بازگشت را فراهم آورده بود. حال دیگر چه چیزی می تواند جلوی ما را در این راه بگیرد.

" ای عیسی زندگی من در تو خلاصه گشته است. این را بدنم در بعضی از اعمالم می تواند بشناسد و من را در بعضی از موارد که فرزند تو هستم که ان خود حقیقت است مورد ازار قرار می دهد. ای عیسی به من نشان بده که من در تو چه هستم. و چه راههایی را من در تو می توانم ببینم. آمین.